

Deklarace solidarity s bojujícími a stíhanými proletáři v Řecku

„BĚHEM JEDINÉ NOCI „REALITA“ A „NORMÁL“ ZEMŘELY...“

6. prosince 2008 policejní svině v Řecku chladnokrevně zastřelily 15letého Alexise Grigoropoulose. Byla to poslední kapka, kterou přetekl pohár proletářského vzteku, jenž se do té doby projevoval stávkami a pouličními bouřemi proti útokům kapitálu na životní úroveň naší třídy. Najednou propukla vzpoura a do Evropy se po několika desítkách let vrátilo strašidlo proletářského povstalectví a otevřeného třídního boje proti kapitalismu. Vysokoškoláci, středoškoláci a mnozí žáci základních škol se živelně začali hrnout do ulic řeckých měst, aby kameny a zápalnými lahvemi zaútočili na policejní stanice a na všechny fyzly. Ke studentům a žákům se rychle přidali přistěhovalečtí proletáři všeho věku, mladí „Řekové“, co mají mizerné placená, nejistá zaměstnání, ale taky pěkných pár zástupců starší generace dělníků. Přidali se i mnozí nezaměstnaní a lidé z okraje třídní společnosti: Romové, ilegální běženci, drogově závislí... Řada fotbalových chuligánů zapomněla na dementní rvačky mezi sebou a přidali se k boji proti skutečnému nepříteli – represivním silám státu. Najednou bylo všem jasné, že fyzlové nejsou nic jiného než žoldáci státního teroru. Bylo evidentní že „pomáhají“ jedině hladkému fungování systému soukromého vlastnictví jedněch a námezdního vykořisťování druhých. A taky, že „chrání“ pouze zákony a pořádek buržoazního systému. V oblacích kouře a slzného plynu a v ranách policejních obušků zmizeli „pocitiví občané“ a víra v demokracii.

„NIČÍME PŘÍTOMNOST, PROTOŽE PŘICHÁZÍME Z BUDOUCNOSTI!“

A nezůstalo jen u pouličních bitev s policajty a hořících fyzlaren. Vzbouřenci rozbíjeli a zapalovali usměvavou tvář světa kapitálu – konzumní ráj obchodů, supermarketů, autosalonů a bank, které vám půjčí na nějakou z těch skvostných komodit. V plamenech hořel svět pasivních konzumentů zboží a diváků spektaklu. A z toho požáru se vynořovali rabující proletáři, kteří prakticky nastolovali diktaturu lidských potřeb nad kapitálem a jeho směnnými vztahy. Naši třídní bratři a sestry si znovu přivlastňovali vše, co jsme jako třída nuceni v práci vyrábět, abychom si to pak za vydělané peníze museli znovu kupovat. Přivlastňovali si taky prostor a čas, které jsou jinak přísně rozděleny a sešněrovány podle potřeb kapitálu – z ulic přetvořených proletářským násilím zmizely kolony aut a vystresované davy odcizených zombií, co se ženou do práce, do školy, na nákupy..., a místo nich nastoupila pospolitost militantní třídy. Spontánně se rozvíjela bojová sebeorganizace vzbouřenců. Desítky univerzit a středních škol obsazených nejen studenty, ale proletáři ze všech kategorií, do kterých nás kapitál rozděluje, se změnilly v centra odporu a místa setkávání, diskusí, lásky a třídní nenávisti. Totéž se stalo s radnicí v aténské dělnické čtvrti Aghios Dimitrios, kterou místní obyvatelé rovněž obsadili. Naše třída po dlouhé době začínala znovu mluvit a formulovat svůj program sama za sebe. Když bouřící se dělníci obsadili budovy odborů v Aténách a Soluni, přišli s kritikou těchto zprostředkovatelů prodeje naší pracovní síly šéfům. Ukázali, že odbory jsou součástí státu a jejich cílem je dezorganizace a udušení třídního boje, a že další cesta vede přes sebeorganizaci boje na pracovištích. Ve všech těchto aspektech třídního hnutí a jeho boje se začala rodit autonomie proletariátu na buržoazii, jejích ideologiích, organizacích a způsobu společenského života.

„PŘESTAŇTE KOUKAT NA TELEVIZI! VŠICHNI MUSÍ DO ULIC!“

Přestože proletářská vzpoura šla napříč řadou sektorů, do nichž nás kapitál rozděluje, aktivně do sebe vtáhla jen menšinu naší třídy. Zatímco v ulicích hořely barikády, rabovaly se obchody a bojovalo se s fyzly, většina seděla doma u televize a dál se nechávala krmit žvásty politiků a novinářů. I přes svoji vytrvalou snahu rebelové nedokázali pasivitu svých třídních bratrů a sester prolomit – ani v Řecku ani ve zbytku Evropy a většině zemí světa. Nedošlo tak ani ke všeobecné paralyzaci kapitalistické ekonomiky a tudíž ani k útoku na námezdní práci a výrobu na prodej a pro zisk. Hnutí zůstalo u částečného napadání státu a

neúplného podvracení kapitalistických vztahů. Totální destrukce všech státních struktur s cílem zlikvidovat moc buržoazie a nastolit sociální diktaturu proletariátu, která by posilovala a umožňovala komunizaci společenských vztahů, nebyla v prosinci ještě na pořadu dne. Revoluční povstání se prozatím odsouvá...

„VESELOU KRIZI A ŠŤASTNÝ NOVÝ STRACH!“

Právě toto poselství všem poslušným občanům (kteří se dál podřizují požadavkům kapitálu, které ani nenapadne postavit se šéfům a státu a jenom jako ovce čekají, co se s nimi stane) zanechala řecká vzpoura na aténských zdech. Toto poselství se týká proletářů i tady v Česku. S příchodem krize buržousti vyhazují stovky a tisíce lidí z práce a snižují reálné platy. Třeba 4000 propuštěných sklářů se už dnes ocitá na dlažbě zcela bez prostředků k přežití. A co se děje? Nic! Panství sociálního smíru a demokracie leží na naší třídě jako balvan: raději pojdem hladý nebo skončíme pod mostem, než bychom začali skutečně bojovat za uspokojení našich lidských potřeb. Demokracie je jako opium, po němž se nechápeme jako třída s vlastními zájmy, které jsou protichůdné zájmům kapitálu. Vidíme jen své individuální a rodinné životy a jejich ubohost se nám jeví jako to nejlepší, co můžeme mít. Světová krize, ale naši občansko-konzumní iluzi štěstí a sebemenší nadšení pro kapitalismus rozbije napadř. Nezaměstnaných a lidí bez domova bude přibývat, ceny základního zboží porostou a ti, co budou mít práci, si toho za své platy koupí čím dál tím míň... a nakonec nás vládnoucí třída třeba nažene do války, aby se zbavila přebytečných lidí a výrobních kapacit a získala možnost dalšího ekonomického růstu skrze rekonstrukci.

EKONOMIKA JE V KRIZI? DORAZME JI! PRYČ SE SOCIÁLNÍM SMÍREM! JEDNO ŘECKO NESTAČÍ!

Dříve nebo později nám kapitál neponechá už žádné rezervy. Budeme hodně strádat a možná, že nepřežijeme, pokud budeme dál otrocky přijímat námezdní práci a peníze jako nutný prostředek k uspokojování našich potřeb. A proletáři, kteří logiku směnné hodnoty odmítnou, vtrhnou do supermarketů a bez placení si vezmou, co potřebují, se určitě najdou. Třídní hnutí v Řecku znovu exploduje s ještě větší podvratnou silou a tentokrát nebude samo. A nebudou to ani jen proletáři v Číně, Bangladéši, Egyptě nebo Bolívii, kdo povstane. I tady se začnou sypat výkladní skříně. Budeme rabovat obchody a luxusní haciendy buržoustů. Masové stávky bez odborů a proti nim rozvrátí celou kapitalistickou ekonomiku. Stát se svojí policií a armádou bude jako vždycky hájit buržoazní pořádek a majetky a vést teror proti proletariátu, který nikdy nic nevyřeší, pokud neudělá svoji vlastní revoluci. Zatím naše veškerá podpora, sympatie, myšlenky patří proletářům v Řecku, kteří bojují nebo sedí ve vězení. Toužíme jim pomoci rozšířením boje do ČR a do celého světa. Chceme s nimi sdílet a rozvíjet jejich zkušenosti, aby se globální revoluční povstání znovu vrátilo na pořad dějin...

Světovou revolucí proti kapitálu, námezdní práci a penězům!

**Proti státnímu teroru policie revoluční násilí proletariátu až
do úplného zničení všech států!**

**Diktaturou proletariátu ke komunizaci společenských vztahů
a celosvětové beztrídní pospolitosti!**

Proletářská autonomie – Komunistická revoluce – Diktatura proletariátu

TRÍDNÍ VÁLKA

TV kontakt: tridnivalka@yahoo.com TV blog: www.tridnivalka.blogspot.com